

13.1.80

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. B.Berlin'de C.Kesim'i anma yürüyüş ve mitingiyle ilgili haber
(12.1.80 yayınıından)
2. Haftanın politik panoraması /Ö.)
3. Atılım'dan: "En büyük silah"
4. Yazı: "Soğuk savaş dönemine" dönülmesine izin vermeyelim (Has.)
5. Brejnev yoldaşın "Pravda" gazetesine demeci (Al.)
6. Yazı: Katil ve muhbirlər şimdi hesap verin (Ö.)
- 7.

14.1.80 sabah yayını

-
1. Yazı: Militarizm (Em.)
 2. Dinleyici mektupları

Spikerler: Öm. / D. / Nec./

TKP'nin SESİ

13.1.1980.ÖM.

ULUSLARARASI DURUM : Emperyalizm,konumları birer birer elinden alındıkça barışa ve sosyalizme,tüm insanlığa karşı daha kudurgan oluyor.Pentaganun ve NATO'nun bölgemizde ve dünya ölçüsünde yükselttiği savaş tamtamları,Batı Avrupayı atom deposu yapma planları,İrana saldırma hazırlıklarıyla daha korkunç boyutlar aldı.Amerikan emperyalistleri hegemonyacılık planlarını gerçekleştirmek için Çin'deki Maocu yönetimle sıkı bir işbirliğine girdiler.Harp bakanı Braunun Pekin gezisi,ABD ile ÇİNİN Sovyetler Birliğine,ulusal kurtuluş hareketlerine,yumuşama sürecine karşı saldırı ve provakasyon eylemlerini birlikte yürütme kararı ~~xixxxx~~ emperyalizmin ve maocu ihanet ~~xixxi~~ ^{ix} ittifakının yeni belgeleridir.Halkların iç işlerine kabaca karışma temeline oturtulan bu"işbirliği"nin sonuçlarını ~~bugünlerde~~ yeni bir aşamaya yükselen Afganistan devrimine karşı ~~süratlen~~

yoğunlaşan saldırılarda görüyoruz. Pakistanda eğitilen Afganistanlı karşı devrimcilerin silahlandırılmasını Pekin yükümlenmiş, giydirilip kuşatılmasını da Vaşington. TKP Merkez Komitesinin 6 Ocak günlü bildirisinde vurgulandığı gibi, Amerikan emperyalizmi konumlarını güçlendirmek için bölgemizde yeni askersel bloklar çatıştırıyor. "Vaşington Star" gazetesi bir haberinde Amerikanın Türkiye, Pakistan, Umman, Suudi Arabistan, İsrail ve Mısır arasında askersel bir blok kurma girişimlerini yoğunlaştırdığını açıkladı. Aynı haberde bu ülkelerin yanısıra Sudan ve Fas ile de yeni kölelik anlaşmaları imzalanarak bu ülkelerde yeni deniz ve hava üsleri kurulması için yoğun çaba harcandığı bildiriliyor.

Emperyalist güçler bütün bu planlarını yerine getirmek için Afganistan olayları üstüne ~~uyduru~~ bir antisovyet kampanyası açtılar. "Cumhuriyet" gazetesinin de belirttiği gibi, bazı ülkelerde ve bu

arada Türkiyede Afganistan olayları bahane edilerek körüklenen ifti-
 ra kampanyası ABD nin ^{barış düşmanı} hegemonyacılık, amaçlarına hizmet ediyor. Bir
 çok ülkenin bu arada Şilinin iç işlerine kabaca karışan ABD emperya-
 lizmi şimdi kendisine halkların özgürlük ve bağımsızlığını savunur
 görünümünü vermeye yelteniyor.

Emperyalizmin saldırı planları yüzünden dünya ve bölge barışı
 ciddi bir tehlikeye girmişti. Sovyetler Birliği bu durumda ardı-
 cıl bir barış politikası izliyor. Sovyetler Birliği nükleer silah-
 lara karşı kesin bir savaş yürütüyor. Sovyetler Birliği askersel
 blokların karşılıklı dağıtılmasını istiyor. Sovyetler Birliği İrana
 karşı yoğunlaşan emperyalist tehditlerin karşısında yer alıyor.
 Sovyetler Birliği Afganistan devrimini savunuyor. Sovyetler Birliği
 emperyalizme, gericiliğe, ırkçılığa, faşizme karşı halkların ulusal
 bağımsızlık, savaşlarını destekliyor.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler barışın, güvenliğinin temel savunucusudur. Emperyalizmin savaş tamamlarının boşanması, barışın ve güvenliğinin güçlendirilmesi için barışın kalası Sovyetler Birliği ile dayanışmayı güçlendirmek tarışsal bir görevdir. Bu konuda ikircimlik bir tutum olmaz.

-- Türkiye'nin tutumu: Son günlerde meydana gelen olaylar dünyada olup bitenlerden kopuk değildir. Anarşi denilen faşist terörü önlemek için verilen ultimatom, politik yaşama damgasını vurdu. Ama millîtarist kiliğin terörü önlemekle yakından ve uzaktan ilişkisi olmamıştı. Halkın barışta. Butun burjuva partileri elbirliği ile bu faşist terör odasını kolluyorlar. MHP ile ilgili soruşturmalara göstermelik-ten öteye gitmiyor. Bir örnek: bu güçler bir kez ~~de~~ olsa MHP'nin cinayet yuvası olduğunu gizlerini alıp ifade etmediler. Acaba bu

bu onların yasalara saygılı olduklarından mı ileri geliyor ?Hayır. Sıkıyönetimciler Töb-der'e,Maden-işe,diğer yığın sendikalarına,dideri ci demokratik örgütlere ad vererek açıkça saldırıyorlar. Öyleyse ultimatomla seçilen hedef neydi? ~~Birincisi:~~ Amerikan emperyalizminin Türkiyedeki konumlarını güçlendirmek.Yükselen demokrasi savaşını bastırmak,askersel diktatörlüğe giden yolu açmak. ABD ile bağlanan ikili kölelik anlaşması,yeni üslerin açılması ve varolanların genişletilmesi pazarlıkları hızla bu ultimatomdan sonra karara bağlandı. Baskı yasaları ultimatomdan sonra birer birer Meclislerden çıkmaya başladı. Ultimatom burada şu faktörü gördü:

Bir -Senatoda,tabii senatör Suphi Gürsoytrakin çıkışıyla tartışma alanına indirilen ^{gelişen} üsler konusundaki karşı koyuşu bastırmak

İki-Baskı yasalarına karşı demokratik hak ve özgürlüklerden yana tutum alan CHP sol kanadını süngü gücüyle susturmak.

Ama en önemlisi işçi sınıfının, ilerici-demokratik güçlerin, ordu içindeki yurtseverlerin bu kölelik anlayışlarına karşı çıkışı militarist kliğin ultimatomuyla önlenmiştir.

Militarist kliğin ultimatomuyla emperyalizmin bölgemizde izlediği saldırı politikası arasında sıkı bir bağlantı vardır. Türkiyenin bir süreden beri Orta Doğuda ılımlı bir politika izleme, özellikle blok-suz ülkelere bir ölçüde yakın tutum alma biçimindeki politikasında gözle görülür bir değişme vardır. İrana karşı tutum bunun bir kanıtıdır. İngiliz dışişleri bakanının gelişiyle daha da belirgin hâle gelecek askersel paktlar oluşturma girişimleri bunun başka bir kanıtıdır. Çünkü bu paktlar Orta Doğuda ABD nin çıkarlarını savunmak için kurulmaktadır. Ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmak için çitiştirilmektedir.

Türkiyede Afganistan olayları ile ilgili koparılan yaygaranın

ardında bu emperyalist yanlısı politikayı örtbas etme çabaları yatıyor. Antisovyet kampanya ile birlikte antidemokratik, zorbalık rejimlerinin temeli atılıyor. Militarist kliğin dayattığı süngülerin altında burjuvazinin değişik kolları işbirliğine gidiyor. Yurtsever güçler susturulmak isteniyor. *

Bu arada dikkat çekici bir olgu daha vardır. Bu da "bölücülük" yaygarasının giderek yoğunlaşmasıdır. Şimdi CHP sağa kanat yöneticileri başta Ecevit olmak üzere bu ortak yaygaraya dolu dizgin katılıyorlar. Öyle bir durum ortaya çıktı ki "bölücülüğe" karşı savaş bütün ~~burjuva~~ partilerinin birleştiği ortak bir nokta durumuna geldi. Bunu arkasında şu gerçek yatıyor: Bugün Türkiyede bir Kürt ayaklanması söz konusudur? Türkiye Kürdistanından haberdar olan herkes ~~şunu~~ ~~şöyle~~ böyle bir durumun olmadığını biliyor. Dahası var. Kızıştırılan "bölücülük" provakasyonuna gerekçe yapılan ve Kürt devrimci demokrat

hareketine
~~partisine~~

yüklenmeye çalışılan silahlı terör olaylarının örgütçüsü
 çetelerin başında gelen APO'cular doğrudan-doğruya MIT'in ,CIA nin
 güdümünde çalışıyorlar. Gerçekti⁷ki, Türkiye Kürdistanında olmayan
 bir tehlike gerici-egemen güçlerce yapay olarak varmış gibi gösteri-
 liyor. Niçin? Çünkü, ABD emperyalizminin çıkarları Orta-Doğuda, İranda
 öteki ülkelerde ulusal kurtuluş hareketlerine karşı her türlü asker
 sel girişimleri ancak ve ancak Türkiyenin doğu sınırında büyük bir
 askersel yığınak yapmakla gerçekleştirilebilir. "Bölücülük" masalının
 işlevi savaş ^(ve kürt halkına karşı ezen düzenin) histerisini yaymak ve bundan yararalanarak Türkiyenin
 doğusuna askersel yığınak yapmaktır. Doğuya gönderilen her askeri
 birlik kürt halkına karşı baskı aracı olduğu kadar, komşu ülkelere
 karşı da bir tehdit aracı~~xxx~~ olarak kullanılıyor. Hükümet serüven-
 lere gidiyor. Ulusal güvenli⁷lik tehlik dedir.

-Görevler: Uluslararası gelişmelerin kısa ca gördük. Bölgemizde ve Türkiye'deki gelişmeleri gördük. Bütün bunlar rastgele mi oluyor? Hayır. Emperyalist silah tekelleri daha fazla kar elde edebilmek için uluslararası gerginliği kışkırtmada yarar görüyorlar. Ama emperyalizmin bunalımları derinleşiyor. Amerikan Kraysler tröstü binlerce işçiye yol verdi. İngiltere'de metalurji işçileri 50 yıldan beri ilk genel grevini başarıyla gerçekleştiriyorlar. Gelişmekte olan ülkeler emperyalist sömürüye karşı kendi zenginliklerini ulusal çıkarlar yararına kullanmak için ayağa kalktılar. Bu ülkeler sosyalist ülkelerin de yardımlarıyla ulusal endüstrilerini kuruyor, ekonomik ve politik bağımsızlıklarını güvence altına alıyorlar. Bu ortamda derinleşen enerji ve petrol bunalımı emperyalistleri çileden çıkarıyor. ABD, çıkarlarını savunmak ve Orta Doğuda petrol yataklarını bombalamak, halklara baskı yapmak için özel vurucu birlikler oluşturuyor.

Egemen sınıflar, militarist klik bu bun lımın yükünü süngü gücüyle, harp psikozuyla, antikomünizm ve antisavyetizm kampanyalarıyla, şovenizmle yağınların sırtına yıkmaya çalışıyorlar.

Burjuvazinin iç çelişkileri ortadan kalkmamıştır. Hatta bunların derinleştiğine dair güçlü etkenler ortaya çıkıyor. Bunlardan ~~biri~~ ^{örneğin} ~~Örneğin~~, parlamentoya ~~gerici yasaları~~ ^{neşinini} savunan ve çok azınlık da olsa bu yasalara karşı çıkan kesimler, düpedüz askersel diktatörlüğü ~~kesimler arasında~~ ^{se} savunan ~~ve buna karşı çıkan~~, faşist terörü destekleyen ve buna ^{soğuk harp dönemi ve gelecek} ~~şu yada bu biçimde karşı çıkanlar~~ ^{Yunanistan, Yunanistan} arasındaki çelişkiler hızla ^{kesilecek}

keskinleşebilir, derinleşebilir. Ama bu öngörü komünistleri milita-
rist kliğin dayatmasıyla AP-CHP işbirliğinin sağlanması ve askersel
diktatörlüğe doğru adımlar atılması gerçeklerini görmekten alıko-
yamaz.

Bugünkü bunalım nasıl bir sonuç doğurabilir ? Egemen sınıfların
iç çelişkileri daha da keskinleşecek mi? Yağınlar bu duruma kat-
lanacak mı? Çevrende görünen fırtınalı bulutlar (bir patlamaya yol açacak mı?)
gerçekleşecek mi? Bunları önceden kestirmek olanaksızdır. Komünistler şu saptamayı
yapıyorlar: Demokratik hak ve özgürlükler yokedilmektedir, askersel
faşist diktatörlük tehlikesi artmaktadır, faşist terör tırmanmakta,
emperyalizmin hegemonyası güçlenmektedir. Barış ve güvenlik ciddi
bir tehlikeye girmiştir. İşçi sınıfının, emekçilerin yaşam koşulları
inanılmaz ölçüde kötüleşmiştir.

Bu durumda komünistler işçi sınıfının, emekçilerin dirimsel çıkış

larını korumak için savaşıyorlar. Toplu sözleşme savaşını utkuya ulaştırmak, bu savaş barış, demokrasi ulusal egemenlik savaşıyla bağlamak için, en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğini sağlamak için çalışıyorlar. Ana güç işçi sınıfıdır. Onun demokratik, antiemperyalist çevresinde milyonları biraraya getirmek için yılma dan çalışmak, yığınların her eylemini örgütlü güce dönüştürmek için özveriyle çalışmak, yığınlar arasına dalmak, onları örgütlemek, *Komünistlerin vazgeçilmez görevleridir.*

En büyük silah

Yığın hareketinin geniş yasal örgütlenmeler biçiminde varoluşu 5-6 yıllık dönem göre değişik konular oluşuyor. Yasal olanaklar hızla daralıyor. Tüm demokratik güçlerin yöneten saldırganın elini ucu

partimize geliştiriliyor.

Yasal örgütlenme ve yasal olanakların egemen sınıflarca daral-

tırılması, bu tür örgüt ve eylemlerin yığınlar için "aslında" biçimin-

de yorulmak, ezilmeye daha "üst" biçimlere geçme yönünde gelişmeler

yapmak bugünkü politik durumdan, güçlerin oranından hiçbir şey anlamı-

mak olur. Böyle bir saptama, demir hükümetin ve silyonun saldı-

rganın gözden saklanması, içi kor devrimci iktidarıyla sarkışma su-

niklenmeye yol açar. Egemen güçler, bugünkü saldırgan, CHP hükümeti dö-

neminde yığınların reformcu etkiler altında görece bir duraklama ge-

çirmesinden ve eylem biçiminde gerçekleşmesinden yararlanarak

güdüyor.

Bu saldırgan hareketi yığınların eyleminde önemli bir yükse-

lile ve demokratik güçlerin eylem biçiminde sarkışma bir gelişme ol-

maktadır. İçerisindeki deneyimli kesimlerinde sarkışma duyulan yükse-

liler, CHP yöneticileri yalıtılıyor, bu partinin tabanı ve emekçi yı-

ğınlar giderek TKP'ye gözlerini çevirmeye başlıyor. Parti örgütleri

güçün bu süreçleri hızlandırarak içi geliştiriyor. Yığınlar daha sıkı

başlanmakla ve yığın dirençleriyle gerici iktidarı saldırgan kırtabı ile

hızlanarak kalma/yeniletilmektedir.

Komünistler, bir yandan yığınlar her demokratik konuyu savunmaya

geliştir ve legal olanakları sonuna kadar kullanırken, öte yandan, bu-

günkü zorbalık rejimine karşı yığınlar dirençli hareket etmeye ve gücen-

dirilmek için içi sarkışma ve emekçilere illegal örgütlenme zorunlu

konularla.

Parti örgütlerinin gücünün, konulara dağılımı yeni konulara

uygun olarak daha da geliştirilmeye, konulara berraklaşmaya yönelik

tüm önlemleri etkileyecek olmak, her türlü sarkışma ve provokasyon karşı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV

bilançosudur.

Partinin Leninî birliğine girmek zorunda olmak bu savaşta en büyük

geliştirme ve tüm bu görevleri yerine getirme yeteneği elde ediyor.

Partinin Komünist Partisi, kendisini en iyi savaşçıların olduğu

Partinin Leninî birliğine girmek zorunda olmak bu savaşta en büyük

legal ve illegal savaşın birliğini yeni duruma uygun geliştirmek...

keşif içindeki gelişme birliğini, hatta bütün koşullarına uydurmak,

uyumlaştırmak zorunda tüm yaklaşımları ile geliştirmek. Yığın ha-

KATİL VE MUHBİRLER ŞİMDİ HESAP VERİN

Antikomünizm güçten düşüyor. Burjuvazinin antikomünizm ideolojisi bunalım geçiriyor. Ama burjuvazi bu karanlık silah olmadan iş yürütemeyeceğini çoktan anlamıştır. Bunun için oportünist ve serümcü grupları kullanıyor. Göşizmin başka bir biçimi olan İşçi'nin Sesi grubu ^{nun} *iftira kampanyası, muhterleşme, anti komünizm* ~~burjuvazinin~~ burjuvazi bir araç olarak kullanıyor. Bu konuda "Politika" gazetesinin 27 Aralık günlü sayısında bir yazı yayınlandı. Şimdi bu yazıdan bir özet sunuyoruz: Ali İhsan Özgür arkadaşımızın katil sanığı, MHP İstanbul il gençlik kolları başkanı Kazım Ayaydın İstanbul sıkıyönetim mahkemesince tutuklandı. Ali İhsan Özgürün cesedinin içinde bulunduğu otomobilin, kaçırıldığı yere konan yazı ile Kazım Ayaydın'ın yazısının aynı yazı olduğu bilirkişi raporuyla açıklık kazandı.

Bunun tek anlamı var~~xxx~~ Katil, MHP İstanbul İl Gençlik Kolları başkanı Kazım Ayaydındır. Ali İhsan Özgürü saatlerce süren hunharca işkenceden sonra öldüren bu katildir.

Gerçek böylesine pırıl, pırıl ortaya çıkarken hesap vermesi gerekenler var. Yanlış hesap yapan ve yanlış hesabı "Londradan" geri dönenler var. Şimdi söz bizde. Katillerden ve bunları aklamak için her türlü yalan kıvıran, muhbirlik yapanlardan hesap soruyoruz:

Faşist MHP'nin borazanı "Hergün"e soruyoruz. Ali İhsan Özgür arkadaşımız öldürüldükten sonraki pek çok yayınıınızda, bu cinayeti "komünistler kendi iç hesaplaşmaları için işlediler" diye ~~xxxxxx~~ ~~xxxxxxx~~ yazdınız. Ne dersiniz? Kazım Ayaydın saflarınıza sızdırılmış bir ajan mı yoksa? 23 Aralık günü Nazi usulü propagandaya devan ettiniz. Bu yayında şöyle yazdınız, "Bilindiği gibi Politika gazetesi bundan bir süre önce de eski yazı işleri müdürü Ali İhsan Özgürün

MHP İstanbul İl Gençlik kolları başkan' öldürdüğünü iddia etmiştir" "vet o gün öyle demistik. Bugün bir kez daha yineliyoruz. Ali İhsan Özgür arkadaşımızı MHP İstanbul İl Gençlik kolları başkanı Kazım Ay aydın öldürdü. Bu, bililiğin kesin raporuyla da doğrulandı ve Ayaydın şimdi idam istemiyle yargılanıyor.

Fasist Hergünün kan kardeşi Macocu borazan Aydınlık da, Ali İhsan arkadaşımızın öldürülüşünde, Fasistlerin suç başını dağıtabilmek için devrimcileri lekeleyebilmek için, Ali İhsan Özgür arkadaşımızın ölümü üstüne de home tepti. Şimdi soruyoruz "Solida 49 örgüt" başlıkları, MIT kaynaklı provokasyon dizisinde Ali İhsan "Politikadaki arkadaşları- nın öldürülüşünü sinisce ima etmiş, ve gemenakesel muhbirliğimize deva etmiştir. Şimdi iste kanıt, iste belge, ve iste Kazım Ayaydın. Öldür- verin kafa kafaya, bu suç ve kan bağından kurtulmak için yeni yalan- lar düzmeğe koyulun. Çünkü suçüstü yakalandınız.

Yalnız sağdan değil, "soldan" da omuz verenler oldu Kazım Ayyaydına, faşist katillere. Londrada yayınlanan "İşçinin Sesi" adlı bir gazete, bir iki hafta önce Talip Öztürk arkadaşımızı öldüren faşist katilleri gözardı edebilmek için, onu "komünistlerin" öldürdüğünü ima atmeye, hatta imadan da öte ihbar niteliğinde ilan etmeye kadar vardırı işi. Aynı muhbirlik ve faşistlerin suçunu örtbas etme çabası, aynı utanılası "ima düzeni" Ali İhsan Özgür arkadaşımız için de kullanıldı. Ali İhsan Özgürün katilleri açıkça bilinirken, Asta işi bir hedef şaşırtması amaçlandı. Şimdi bu örgüt yıkıçısı muhbirlere açıkça duyuruyoruz: Ali İhsan Özgür arkadaşımızı da, Talip Öztürk arkadaşımızı da faşist katiller öldürdü ve biz "Londra halı" yeni ihbarlarınızı bekliyoruz... Çürütmek için.

Politika gazetesinin yarın izte bu cümlelerle
Liliyor S.D. —

Militarizm

Genel kurmaybaşkanı, kuvvet komutanları, jandarma komutanı "uyarı mektubu" adı altında bir ulti-matön verdiler. Bu tehdit özüyle de sö-züyle de işçi sınıfına, onun politik ve sendikal örgütlerine, ilerici güçlere karşı savrulmuştur. Ancak, bu tehdit aynı zamanda burjuva par-tilerine ve burjuva parlamentosuna da yöneliktir. Süngülü dayatma bur-juva partilerine birleşin, yoksa sizi politik hayattan silerim diye tehdit ediyor. Burjuva parlamentosunun görevini başkî rejimî yasaları çıkarmak, ~~siz~~ sınırlı Anayasal hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak olarak dayatıyor.

"NATO'ya bağılıyız" diyen generallerin bu tehdidi Amerikan emperyalizmiyle "savunma işbirliği" adı altındaki anlaşmadan önce savurmuş olmaları bir rastlantı değildir. Yine bu tehdidin Kahramanmaraş faşist kırım hareketini 1. yılında protesto için yurdun belli başlı kentlerinde yapılan yağınsal gösterilerden sonra savrulmuş olması da ordunun en üst kademesindeki generallerin nereye, kimlere, nasıl bağlandıklarını belirli yönleriyle gösteriyor.

Bilindiği gibi sıkıyönetimin ilânından buyana generaller iktidara adım adım yürüyorlar. "Uyarı mektubu" adı altındaki tehdit/generallerin iktidardan bütününe açıkça el koyma aşamasının hemen öncesinde bulunduklarını gösteriyor. Bu "uyarı mektubu" ~~XXXXXXXX~~ çıkışının altındaki nedenler/nelerdir? Ordunun yönetimindeki generallere burjuva parlamentosunun, burjuva hükümetlerinin üzerine çıkan gücü, kimler nasıl

veriyorlar?

Bugüne dek ordudaki üst komuta devlet içinde önemli bir ağırlıkla yer almıştır. 1960 hükümet devirmesinden sonra da Milli Güvenlik Kurulu aracılığıyla kurulan hükümetlerin iç ve dış politikalarına doğrudan etki yapıyor. ~~Sukuyxxxx~~ Böylelikle günümüzde artık ordunun ülke güvenliği ni sağlamaktan çok bir avuç sömürücü işbirlikçi burjuvazinin egemenliğini ayakta tutma, ~~kapi~~ emperyalizme bağımlı kapitalist sömürü ve baskı rejimini koruma yolunda kullanıldığı daha açıklıkla ortaya çıkıyor. Daha açıklıkla ortaya çıkıyor çünkü ordunun üst yönetimi, generallerin büyük bir kısmı yerli ve yabancı tekellerle, holdinglerle kaynaşmış bir durumdadır. Özellikle üst subay ve generallerden bir bölümü, yabancı sermayenin kontrolündeki işletmeleri de kapsıyan çeşitli firma ve endüstri kuruluşlarının hisse senetlerini satın alıyor, bunlara ortak oluyor.

1961'de kurulan OYAK holding bugün Koç Holding'ten sonra Türkiye'nin ikinci büyük holdingi durumuna gelmiştir. Özvarlığı 300 milyon dolar hesap edilen bu holding 14 büyük endüstri kuruluşunun ortağıdır; otomobil endüstrisi üretiminin yarısını yapan Reno firmasının Türkiye'deki toplam hisse senetlerinin yüzde 44'ünü elinde tutmaktadır. Ve böylesine büyük bir holdingin başında ordunun başında oturanlar bulunuyor. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Yerli ve yabancı tekellerle kaynaşan generaller elbette Türkiye halkının çıkarlarını değil, ulusal çıkarları değil, kendi çıkarlarını, bir avuç ~~XXXXX~~ işbirlikçi tekелci burjuvazinin çıkarlarını gözetiyorlar. ~~İ~~ İçte emekçi halk yığınlarına, ilerici, demokratik, yurtsever güçlere karşı daha azgınca bir baskı ve terör uygulama politikası izliyorlar. Bu gerçek sıkıyönetimin ilanından buyana bütün yönleriyle ^(kendini) göstermiştir. Sıkıyönetimi, Ecevit hükümeti ordu tepesinin isteğine uyarak ilan etmiştir. Sıkıyönetimin amacı terörcüleri

yakalamak, anarşiyi durdurmak olarak ortaya atılmıştır. Ama, sıkıyönetim komutanları amaçlarının hiçte bu olmadığını göstermiş ve sol demokratik hareketin üzerine Kürt ulusal hareketinin üzerine çullanmışlardır. Bugün artık açıkça sendikalar basılmakta, öğretmenler tutuklanmakta, hiçbir demokratik hak ve özgürlük tanınmamaktadır. Enternasyonal marşı söylendi diye sendikacılar apar topar gözaltına alanmakta ve günlerce maddi ve manevi işkence altında tutulmaktadır. 1 Mayıs 1979 da ve Kahramanmaraş faşist kırımını 1. yılında protesto hareketine karşı tutumda ~~militarist generaller~~ sıkıyönetim komutanlıkları ~~toplama kampı~~ memleketi bir toplama kampına döndürmek peşinde olduklarını göstermişlerdir. ~~Militarist generaller~~ ~~Uyarı Mektubu~~ "Uyarı Mektubu" adı altındaki tehdit 12 Mart'ın işkenceci generallerini acı acı hatırlatıyor. Kaldı ki faşist MHP yanlıları ordu ~~generallerinin~~

çevrelerini askersel bir devirme hareketi için sürekli olarak kışkırtma yapmışlardır.12 Mart sıkıyönetim döneminde CIA'in ve Kontrgerilla'nın aracılığıyla ordu içinde güç kazandırılan ^{an} ~~anay~~ faşist MHP yanlıları askersel bir diktatörlüğün kurulması peşindedirler. Dün ordunun tepesinde bulunan bugün emekli olmuş militarist generaller ~~xxxxxxx~~ emekçi halka karşı saflarını çok daha açık bir biçimde göstermişlerdir. Birçoğu çeşitli holdingin, şirket ve firmaların başında ya da yönetim kurullarında bulunan emekli militaristler AP'de kümelenmişlerdir. Demirel 30 general eskisiyle gizli toplantılar yapmıştır. Tekelci burjuvaziyle, NATO aracılığıyla büyük emperyalist silah tekelleriyle kaynaşan militaristler önemli politik ve ekonomik manivelaları ellerinde tutuyorlar. Militarist çevreler, Amerikan silah tekellerinin ve NATO'nun güdümüyle Türkiye bütçesinin önemli bir kesimini askersel harcamalara akıtıyor, emekçi halkın alınterini ABD, ~~xxxxx~~ Batı Alman

silah tekellerinin kasalarına dolduruyorlar.Örneğin 1978-1979 yılında askersel harcamalar tüm bütçe harcamalarının % 20 sinden fazlasını tutuyor.Milyonlarca işsizi,milyonlarca topraksızı,milyonlarca okulsuzu,hastanesizi,evsizi,bakımsız çocuğux olan bir ülkede böylesine askersel harcama halka karşı bir cinayet değildir de nedir?

Militarist ~~exim~~ çevreler yalnız içten,işbirlikçi burjuvaziden değil,aynı zamanda emperyalizmden,NATO'dan besleniyor.~~Türkiye'de~~Amerikan emperyalizmi,NATO ordunun yönetim kadrolarına askersel politik bağımlılık aşıllıyor,böylelikle Türkiye'yi kendi amaçları doğrultusunda kullanıyorlar.ABD'nin silah ambargosunu kaldırması için yoğun çabalar militarist kanatça yürütölmüştür.Bunlar NATO'nun son toplantılarında alınan silahlanma kararlarının onaylanması,yeni yeni harcamaların Türkiye'nin de üzerine yıkılması için hükümetlere baskıda bulunmuşlardır.Bununla birlikte,işbirlikçi tekelci burjuvazinin bölgesel ölçüde

(sözümüne)
pazar elde etme girişimlerine bağlı olarak, ulusal savaş endüstrisi
kurma girişimlerinde militaristler yönveriyorlar. Son gelişmelerin;
~~ayrıkça gösterdiği~~ özellikle İran'da zalim şah rejiminin ve Afganistan'
da ~~feddal~~ ^{ve} ~~rejimin~~ yıkılması ~~mdxxxxxxx~~ üzerine ABD/Batı Avrupa emper-
yalizmi, NATO Türkiye'yi kontrolü altında tutma çabalarına ayrı bir
özen göstermeye başlamışlardır. ~~Bu~~ Bölgede gerginliğin arttığı bir
anda, özellikle ~~de~~ anti-emperyalist savaşımın yükseldiği bir anda
generaller ultimatomla ortaya çıkmışlardır. Bu, militaristlerin içte
~~den~~ güçler dengesi yeniden daha ağırlıklı tekelleci burjuvaziden yana
gerici güçlerden yana çevirmek istediğini, dışta ise Amerikan ve NATO
emperyalizminin bölgedeki çıkarlarının bekçiliğini üstlenme yolunda
yürüdüğünü gösteriyor.

DIŞ HABERLER:

"TKP`NİN SESİ"

13.1.80.Ali.

"BİZİM RADYO"

Pazar

BREJNEV YOLDAŞIN PRAVDAYA DEMECİ---SBKP Genel sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı Leonid İliç Brejnev yoldaş,MK organı Pravda gazetesine bir demec vermiştir.Dünya basınında geniş yankı bulan bu demecinde Brejnev yoldaş uluslararası yumuşama,barışı koruma,Avrupadaki durumun perspektifleri,Afganistan olayları,Birleşik Amerikanın önlemleri,emperyalizmin saldırı politikası ve Sovyetler Birliğinin barışçıl dış politikası gibi önemli sorunlar üzerinde durmuştur.Brejnev yoldaş demecinde özetle şunları söylemiştir:

"...1979 yılı sonunda uluslararası durumda önemli bir gerginleşme oldu.Bunun sorumlusu emperyalizmdir,özellikle de ABD'deki belirli çevrelerdir.Söz konusu olan,saldırı planları yumuşama süresince suya

düşürülen, öteki ülkelerin içişlerine karışmayı, politikasının ayrılmaz parçası yapanlardır. ABD ve bazı öteki NATO ülkelerinin yönetici çevreleri, **ortak** uzunca bir zamandır yumuşama düşmanı politika izliyorlar. Bu politika silahlanma yarışının hızlanmasına ve harp tehlikesinin artmasına yolaçıyor. NATO'nun Mayıs 1978 Vaşington toplantısında, NATO ülkelerinin harp harcamalarının otomatikman artırılmasını öngören kararlar, bunun başlangıcıydı. ABD'nin politikasında ~~so~~ militarist eğilimler, ABD topraklarından uzaklarda askersel üsler oluşturma ve askersel müdahale politikasının bir aracı olarak "acele müdahale" birliği denen özel birliğin ~~blu~~ oluşturulmasında da kendini gösteriyor. Bu günlerde ABD Başkanı Kartırın, SALT2 Anlaşmasının Senatoda görüşülmesini süresiz durdurması yönünde aldığı karar da bu açıdan değerlendirilmelidir. Vaşington 1979 Aralıkta NATO'daki bağlaşıklarına, Batı Avropanın bazı ülkelerine orta menzilli füzeler yerleştirilmesi kararını dayattı. Bu da

silahlanma yarışını yeni bir aşamaya tırmandırdı. SALT-2 anlaşması, silahsızlanmaya doğru giden geniş bir yol açacaktı. ABD hükümet çevrelerinin de yardımıyla, SALT-2 düşmanları, Senatoda onaylanma gereğini, bu anlaşmanın onaylanmasını son derecede güçleştirmek için kullandılar..."

SBKP Genel Sekreteri Brejnev yoldaş, Afganistandaki gelişmelerle ilgili bir soruya verdiği yanıtta da, özetle şunları belirtmiştir:

"...Barış ve yumuşama düşmanları, Afganistandaki gelişmeleri, geniş bir spekülasyon konusu yapıyorlar. Afganistan etrafında, yalan ve iftiralarla oluşmuş dağlar yükseltiyor, utanmazca bir anti-Sovyetizm kampanyası sürdürüyorlar. Bu ülkede Nisan 1978'de bir devrim oldu. Afgan halkı yazgısını kendi eline aldı. Bağımsızlık ve özgürlük yolunu seçti. Tarihte her zaman olduğu gibi, zamanını yaşamış bulunan güçler, Afganistan devrimine karşı da harbe girişti. Kuşkusuz ki, Afgan halkı

yalnız başına da bu güçlerin üstesinden gelebilirdi. Ama devrimin daha ilk gününden itibaren Afgan halkı dıştan kabaca içişlerine karışılarak uygulanan yabancı bir saldırıya karşı karşıya geldi. Sınır dışı da silahlandırılıp eğitilen binlerce ve binlerce bozguncu, hatta silahlı birlikler Afgan topraklarına sürüldü. Emperyalizm, ~~yakınlık~~ işbirlik güçleriyle birlikte, devrimci Afganistana karşı ilan edilmemiş bir harbe başladı. Afganistan, yeni bir yaşama, dıştan karışmasız başlayabilmesi için, saldırılara son verilmesini istedi. Ama saldırılar sürdü. Dış saldırı karşısında Afganistan yönetimi, daha cumhurbaşkanı Taraki zamanında olduğu gibi daha sonra da, Sovyetler Birliğine yardım etmesi için başvurdu. Biz uyarılması gerekenleri uyardık ve saldırılara son verilmezse, Afganistanı yalnız bırakmayacağımızı bildirdik. Silahlı saldırılar ve dış gericilik güçlerinin komplosu, Afganistanın bağımsızlığının ortada kaldırılması ve Sovyetler Birliğinin güney sınırında

emperyalizmin askersel saldırısı için bir atlama tahtası oluşturulması gibi reel bir tehlike doğmuştu. Başka bir deyimle, Afganistan hükümetinin başvurusuna olumlu yanıt vermenin zamanı gelmişti. Bunun tersini yapmak, Afganistanı emperyalizme kayıtsız şartsız teslim etmek ve gerici güçlere, ~~Şilideki gibi~~ örneğin, halkın özgürlüğünü kanla boğduğu Şilideki gibi eylemlerini yinelenmesine izin vermek olurdu. Başka türlü davranmak, güney sınırımızda, Sovyetler Birliği için ciddi bir tehlike ocağının oluşmasına pasif bir seyirci kalmak anlamına gelirdi. Afganistandaki Sovyet birliklerine, tek ödev verildi: Afganlılara, dıştan saldırıları püskürtmede yardımcı olmak ödevi! Bu birlikler, burada bulunmalarını gerektiren nedenler ortadan kalkınca, Afgan devlet yönetiminin başvurusu üzerine, bu ülkeden tam olarak geri çekilecektir. Emperyalist propaganda olduğu gibi Pekin propagandası da, Sovyetler Birliğinin Afganistan sorunundaki rolünü, bilinçli ve yoğun bir şekilde

de çarpıtıyor, tepe takla ediyor. Sovyetler Birliğinin Pakistana, İrana ve bölgedeki öteki devletlere karşı yayılma planları olduğu yolundaki iddialar da tamamiyle uydurmadır. Bugün uluslararası durumun gerginleşmesinin gerçek nedenleri, Afganistandaki olaylar değildir. ABD ve NATO'nun belirli çevreleri, dünyadaki durumu gerginleştirmek için, Afganistan'de değilse, başka gerekçeler bulacaklardı. Afganistan'daki olaylarıyla ilgili olarak Amerikan tarafınca alınan önlemler, bu arada SALT-2 Anlaşması'nın durdurulması, anlaşmaların öngördüğü birçok malın, bu arada tahıl satımlarının durdurulması ve ikili ilişkilerle ilişkin tüm Amerikan-Sovyet görüşmelerinin kesilmesi, Vaşingtonun Sovyetler Birliğiyle on yıllar önceki gibi, yeniden "Soğuk harp" diliyle konuşmayı denediğini kanıtlıyor. İki devlet arasında sağlanan ve değişik alanları kapsayan keç anlaşmanın, devletler arası sözleşmenin, nice karşılıklı anlaşmanın son zamanlarda Kartır hükümetince keyfi ve tek yanlı olarak çiğnendiğini sıralamak bile güçtür.

Kuşkusuz,
~~Bakıldıkça~~, biz ABD ile şu veya bu alandaki ilişkisiz de olabiliriz.
~~Biz~~ Bu konuda kimseyi zorladığımız yoktur. Biz bu ilişkileri, ~~her~~ her-
 şeyden önce barışın güçlendirilmesi için yararlı, iki ülke halklarının
 çıkarlarına uygun olarak görüyoruz. Vaşingtonun kendine, bağımsız ve ege-
 men devletleri bir ödüllendirme, bir cezalandırma hakkı tanınması, temel
 ilkelere aykırıdır. Böylesi eylemlerle ABD hükümeti devletler arası
 ilişkilerde yerleşmiş bulunan, devletler yasası sisteminde temelden ve
 fiilen ~~değiştiriyor~~ darbe indiriyor. Katrır yönetiminin attığı adımlar
 sonucunda, devletler arası ilişkilerde ABD'nin nasıl bir güvenilirmez
 part¹nör olduğu görüldü, uluslararası alanda giderek daha açık olarak
 yayılıp yerleşiyor. ABD, keyfine ve duygusal patlamalarax uyarak veya
 bir anlık öncelik umutlarına kapılarak, uluslararası yükümlülüklerini
 çiğnemeye ve kendi imzaladığı anlaşmaları ve sözleşmeleri ortadan
 kaldırmaya her zaman hazır olan bir yönetime sahip devlet olarak orta-

ya çıkıyor. Bunun, uluslararası genel durum üzerinde nasıl bir güvensizlik etkisi yaptığını belirtmeye gerek var mıdır? Üstelik ABD, halkların kendisinden dengeli ve sorumluca bir politika izlemesini beklediği ~~xxxxxx~~ geniş etkiye sahip büyük bir devlettir. ABD'nin attığı tek yanlı adımlar, politik alanda ciddi hatalarla eşdeğerlidir. Bu adımlar bugün değilse yarın, bir bumerang gibi geri dönerek atanlara çarpacaktır. Dünyanın ilk sosyalist devletiX Sovyetler Birliği, 1917'den beri kendi yolundan şaşmadan yürüyor. Onu hiçkimse ve hiçbir zaman dize getiremedi.

Askersel diktatörlük tehlikesi

Genel Kurmay Başkanı'nın, Kuvvet Komutanlarının ve Jandarma Komutanının imzasını taşıyan sözümona "Uyarı Mektubu" herşeyden önce Demirel hükümetinin iflasını gösteriyor. Bir ay kadar kısa bir süre içinde işbirlikçi tekelci patronlar bu Demirel hükümetinin sorunların altından kalkamayacağını, daha doğrusu bunalımın üzerlerine yıkılmasına karşı gittikçe büyük bir tepki gösteren yığınları susturamayacağını anlamışlardır. Bu nedenle OYAK gibi holdingler aracılığıyla NATO aracılığıyla kendilerine sıkıca bağladıkları generalleri ortaya sürmüşlerdir. Koç, Sabancı, Eczacıbaşı gibi tekelci patronların öteden beri AP-CHP işbirliğini ve koalisyonunu sağlamaya çalıştıklarını hemen herkes bilir. Elbette AP-CHP işbirliğini ve koalisyonunu tekelci patronlar demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamak, işçi ve emekçilerin haklarını sınırlandırmak, ücretlerini dondurmak, üretici köylülerin taban fiyatlarını düşük tutmak, kamu iktisadi kuruluşlarını ele geçirmek, kredi olanaklarını tamamiyle kontrol altına ve ortaklık kurduğu yabancı emperyalist sermayeye yurt içinde daha büyük sömürü olanakları yaratarak onunla birlikte Orta Doğu'ya akmak temeli üzerinde sağlamaya çalışıyor. Generallerin AP-CHP işbirliği diye dayatması, bu birlik için halk düşmanı, ulusal çıkarlar düşmanı demokratik hak ve özgürlükler düşmanı bir temel ortaya sürmeleri onların, bu, generallerin doğrudan doğruya işbirlikçi tekelci patronların güdümüyle hareket ettiklerini gösteriyor.

Generallerin bu süngülü AP-CHP dayatmasının arkasında açık bir askersel diktatörlük tehlikesi vardır. Herşeyden önce bu süngü zoruyla CHP'nin AP'yle işbirliğine girmesi, yarın süngü zoruyla askersel bir diktatörlüğe boyun eğmesi anlamına gelecektir. Generaller açık tehditleriyle bir yıllı aşkın bir süredir sıkıyönetim aracılığıyla ortak oldukları erke doğru yeni bir adım atmışlardır. Bundan sonrasının

yalnızca tek bir adı vardır. O da askersel diktatörlük. Bu tehlike en sıradan özgürlükleri ve doğrudan doğruya parlamentoyu tehdit ediyor. Burjuva demokrasisini de, burjuva demokrasisini savunan partileri de tehdit ediyor. Generaller uyarı mektuplarında saldırı hedeflerini geniş anti-emperyalist güçler olarak göstermişlerdir. Komünistlerle, legal sosyalist işçi partileriyle birlikte emperyalist bağımlılığın karşısına dikilen, işbirlikçi tekelci patronların sömürüsüne ve egemenliğine karşı çıkan CHP solu, Kürt demokratları ve diğer ilerici yurtsever, devrimci güçler generallerin dayatmasında hedef olarak gösteriliyor. MSP bile tehdidin altındadır. MSP ve yandaşları, dindar çevreler baskı yasaları tasarılarına, DGM'leri kurma girişimlerine IMF'lerle anlaşmalara karşı çıktıkları için işbirlikçi tekelci patronların saldırısına uğruyorlar. Bu durum bugün demokrasi savaşının tabanının nâsnel olarak genişlediğini gösteriyor.

Generaller ordu adına ortaya çıkmışlardır. Bunlar yurdu ve halkı, peşlerine ordudaki hiyerarşi aracılığıyla taktıkları binlerce subayı, yüzbinlerce eri felakete sürüklüyorlar. Bir avuç general ordu mudur ? İşbirlikçi patronların sömürü ve soygununa, emperyalist bağımlılığa hizmet eden bu bir avuç militarist klik ordu adına konuşamaz. Eger ordunun görüşü isteniyorsa bunun için binlerce subaya, assubaya, yüzbinlerce erin görüşü alınmalıdır, m kışlada demokrasi olmalıdır. Ama hiçbir zaman holdingçi, NATO'cu generaller buna yanaşmayacaklardır. Çünkü böyle bir durumda onlar orduyu Amerikan, ve NATO emperyalistlerinin bekliğinde, kapıkullugunda kullanamayacaklardır. İşbirlikçi tekelci patronların emrine veremeyeceklerdir. Ordudaki yurtsever subaylar, erler süngünün halka karşı, ilerici, yurtsever güçlere karşı çevrilmesine izin vermeyeceklerdir, vermemelidirler ! Bir avuç generalin bu dayatması bu dayatmanın arkasındaki askersel diktatörlük tehlikesi tüm halkımızı, tüm demokrasi güçlerini daha şimdiden karşısında buluyor. TKP ayrımsız demokratik hak ve özgürlüklerin ezilmesini istemeyen, her ilerici, yurtsever, demokrat görüşlü örgüt ve kuruluşları, kişileri omuz omuza askersel diktatörlük tehlikesine karşı ortak harekete çağırıyor.

Bildiri

Silahlı kuvvetlerin Üst komutanları, parlamentodaki politik partilere ve anayasal kurumlara yönelik bir Ültimatoma verdiler. Bununla, ilk adımda, emperyalist çevrelerin ve işbirlikçi, tekelci burjuvazinin istediği AP-CHP işbirliğini dayatıyorlar. Generallerin biçimsel parlamentar kurumlari ortadan kaldırma korkutmacasıyla yaptıkları bu çıkış politik bunalımda yeni bir aşama oluşturuyor. Militarist kliğin Ülke yönetimindeki ağırlığı artıyor. Erki doğrudan ele almamakla birlikte, uygulanan iç ve dış politika üstünde dolaylı denetimi sıkılaşıyor.

Ordu Üst yönetiminin bu Ültimatomu, emperyalizmin dünya çapında ve bölgemizde uyguladığı saldırgan ve gerginliği arttırmaya yönelik planlarıyla bağlıdır. İran'da konumlarını yitiren, Afganistan'ı boyun-durağa alma planları suya düşen Amerikan emperyalizmi, bölgemizde yeni askersel bloklar çatıştırmak, yeni üsler açmak istiyor. Hegemonyaca amaçları için bölgeye askersel yığınak yapıyor. Egemen sınıflar, Türkiye'yi ABD'nin Yakın ve Orta Doğudaki saldırgan planlarına araç etmek istiyor. Bu amaçla, bir yandan anti-Sovyetizm kışkırtılıyor. Öte yandan bağımsızlık ve egemenliğimizi daha da ayaklar altına alacak askersel "işbirliği" anlaşmasının ivedi bağlanması için ABD ile gizli pazarlık sürdürülüyor.

Üst komutanların Ültimatomu içeride, bunalımın yükünü emekçi yığınların sırtına daha da yoğun bindirmek, işçi sınıfına tekeller karşısında toplu sözleşme savaşında boyun eğdirmek amacı taşıyor. Kürt halkının ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı haklı istemleri zorbalıkla bastırılmak isteniyor. Komşu İran ve Afganistan halklarının anti-emperyalist savaşının etkilerine karşı militarist klik, Ülkemizde dinsel inançlı yığınlar, değişik mezhepler arasında ayrılıkları körüklüyor, baskıya gidiyor. Faşist MHP ve yan örgütleri kanlı terörü tirmandırıyor.

Egemen sınıflar bu koşullarda, bir yandan burjuvazinin değişik politik güçleri arasındaki çatışmaları gidermek, öte yandan halkın ilerici ve demokratik örgütlerine, en başta sınıf sendikalarına saldırarak ve yeni zorbalık yasalarıyla, DGM'lerle demokratik hak ve özgürlükleri kaldırmak yolundan yürüyor. Generallerin Ültimatomu işte bu amaçları içeriyor. Militarist klik, bu dayatmayla, Demirel hükümetine karşı en geniş demokratik güçlerin eylem birliğinin, yığın hareketinde devrimci bir yükselmenin önünü kesmeye çalışıyor.

Halkımızın, gençliğin anti-faşist yığinsal gösterilerini, işçi sınıfının enternasyonal marşını söylemesini anti-komünist çarpıtma ve demagojiyle "anarşi", "bölücülük", "ayaklanma provası" olarak karalamaya yeltenen militarist klik, bununla, halkımıza dayatmak istediği zorbalığı gizlemeye çalışıyor. Bu girişiminde, CIA güdümlü "sol" mas-

keli gurupların, maocuların terörcü eylemlerinden yararlanıyor.

Ordunun başını tutan komutanların bu çıkışı, halkın zaten sınırlı olan demokratik özgürlüklerini daha da büyük bir tehlikeye sokmuştur. Generaller böylece emperyalizm yanlısı, gerici askersel diktatörlüğe kapı açıyor. Ülkemizde faşizm tehlikesi daha da artıyor.

CHP yönetimi bugün generallerin dayatmasına boyun eğiyor. Demirel hükümetinin baskı yasalarını onaylıyor. Böylesi bir tutum onların halkı inandırmaya çalıştıkları gibi, gerici askersel diktatörlüğü, faşist tehlikeyi önleyemez. Tersine, bu tehlikeyi daha da arttırır. CHP'nin giderek daha geniş kesimleri bu gerçeği görmeye başlıyorlar. Militarist kliğin emperyalizmden, tekellerden, zorbalık yasalarından yana bu çıkışı ordu içinde de hoşnutsuzluk ve tepkiler oluşturuyor.

TKP militarist kliğin ve Demirel hükümetinin Türkiye'yi emperyalist saldırgan planlara araç etme girişimlerine, demokratik özgürlüklere ve halkın yaşam koşullarına saldırısına karşı savaşıyor. Her tür zorbalık yasa ve önlemlerine karşı, açık bir askersel diktatörlüğe geçit vermemek için TİP'i, TSİP'i, Kürt demokratlarını, dinsel inançlı yığınları, tüm CHP'lileri, yurtsever er, asubay ve subayları eylem birliğine çağırıyor.

6 Ocak 1980

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

"Soğuk savaş dönemine" dönülmesine
izin vermeyelim

Dünyanın bütün barışsever güçleri, son gelişmeler karşısında işte bu belgiyi haykırıyor. Evet, "soğuk savaş" dönemine izin verilmemelidir. Çünkü böyle bir dönüş, şimdi geçmişten çok daha büyük tehlikelere gebedir. İnsanlığı bir termo nükleer savaşın eşiğinde tehdit etmeye kimsenin hakkı olamaz. "Soğuk savaş" demek, emperyalizmin insanlığı böyle bir savaşla açıktan açığa tehdit etmesi demektir.

Emperyalist ülkelerin güçlü iletişim araçları, bu ülkelerdeki milyonlarca emekçiyi inanılmaz yalanlarla şaşırtmak için çabalarına görülmelik ölçülerde hız verdi. Avrupa topraklarına yüzlerce yeni atom roketi yerleştirenler, daha bu kararlarının mürekkebi kurumadan anti-sovyetik bir kampanya başlattılar. Bu kampanyanın eksenini Afganistandır. Gözler, Avrupa'da tırmandırılan tehlikeli silahlanmadan, Orta ~~Asya~~, ve Yakın Doğu'ya çevrilmek isteniyor. Niçin?

Ortada emperyalistlerin savunduğu gibi bir Afganistan sorunu olmadığına, bu ülkeye yapılan Sovyet askersel yardımının yasal Afganistan hükümetinin isteğine, iki ülke arasındaki anlaşmaya ve BM sözleşmesinin 51. maddesine dayandığına göre, emperyalistler niçin bir "Afganistan sorunu" yaratmak için çırpınıyorlar?

Bu sorunun bazı yanıtlarına kısaca göz atalım.

Birincisi, NATO Brüksel toplantısı öncesinde, Avrupa'ya Amerikan atom roketlerinin yerleştirilmesi planına karşı yoğun bir tepki ortaya çıktı. Avrupa halkları, silahsızlanma çabalarına kökten ~~karşı~~ ^{her düzeyde} bu serüvenci plana yığinsal gösterilerle karşı koydu. Sovyetler Birliği'nin yapıcı barış önerileri, SBKP MK Genel Sekreteri L.İ. Brejnev yoldaşın barışçıl konuşması halkların desteğini kazandı ve "Sovyet tehlikesi"

masalı bir kez daha ağır bir darbe yedi. Bu gelişmelerin çok önemli sonuçları da ortaya çıktı. NATO ~~ülkeleri~~ bloku arasında çelişkiler keskinleşti. NATO başları, böyle bir tepki olmasa kolaylıkla dayatabilecekleri bu planı Avrupa ülkelerine dayatmak için manevralara başvurmak zorunda kaldı. Ama ne olursa olsun, Avrupa halkları bu gelişmelerden bir tek sonuç çıkardılar: ~~Tüm kapitalizm ve sosyalizm~~
ana
NATO Saldırgan NATO bloğunun ~~bu~~ doğrultusu Amerikan emperyalizmince saptanmaktadır ve bu blokta güçlü olanlar, güçsüz olanlara kendi planlarını kabaca dayatmaktadır. Amerikan emperyalizminin ve onun ~~uluslararası~~ Avrupadaki baş ortağı, ABD planlarının iletkeni Federal Alman Cumhuriyetinin bu girişimi lahsızlanma görüşmelerinin temelini yıkmaktadır. Kısaca, Avrupaya nükleer roketler yerleştirme kararı, tüm ülkelerde güçlü bir protesto ~~hareketi~~ hareketine yol açtı ve kimi NATO ülkeleri bile bu plana karşı çıktı. Brüksel anlaşmasına karşın, Avrupa'ya nükleer roketler yerleştirme planı toplumsal destekten yoksun olduğu için tehlikeye girdi.

İkincisi, Amerikan emperyalizminin uluslararası alanda kaba kuvvete başvurma eğilimi, yalnız Avrupa'daki gelişmelerde kendisini göstermiyor. ABD yönetici çevreleri, Pentagon, özellikle Orta ve Yakın Doğu'da uzun bir süredir tehlikeli bir gerginlik ortamı yaratıyor. Vietnam'a, Kamboçya'ya Çin hegemonyacılarıyla birlikte, SB'ne, sosyalist ülkelere, ve ulusal kurtuluş hareketlerine, özellikle İran ve Afganistan'a karşı saldırgan hazırlıkları yoğunlaştırıyor. Çünkü Emperyalizmin amacı nedir? O, İran'da, Kamboçya'da ve Afganistan'da yitirdiği kumları yeniden ele geçirmeye çalışıyor. Gericici Mısır rejimi, İsrail, Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye arasında yeni bir askersel blok oluşturmak girişimleri çoktan beri biliniyor.

~~İşte bu~~ önemli etkene eklenen bir üçüncü etken, yani Amerika emperyalizminin ve ~~tüm kapitalist~~ sistemin giderek derinleşen bir ekonomik ~~kriz~~ krizleri,

İşte şimdi gürültüyle piyasaya sürülen sözde "Afganistan sorunu" emperyalizmin yukardaki planları için uyduruldu. Yaratılan ~~ixtxxx~~ anti-Sovyet kampanyanın tozu dumanı arkasında gizlenmek istenen, Avrupa'da NATO ve Varşova paktları arasındaki askersel dengeyi emperyalizm lehine değiştirmek ve Orta ve Yakın doğu'da yeni konumlar elde etmek amacıdır.

Emperyalist propaganda şimdi Afganistan'la ilgili uydurma savlara dayanarak, ~~emperyalizmin xhxh planları~~ Avrupa'ya yeni roketlerin yerleştirilmesi ve ABD'nin bir dizi ülkede, Somali'de, Oman'da, Türkiye'de yeni askersel üsler açmasını haklı göstermeye çalışıyorlar. İyi ama, emperyalistler, henüz bir "Afganistan sorunu" uydurmadan önce Avrupa'ya yeni roketler yerleştirmeyi karar altına almadı mı? Sonra, Amerikan emperyalizmi, Orta Doğu için askersel özel güçler hazırlamaya, dahası, petrol üreten ülkeleri askersel güçle tehdit etmeye, Türkiye, İsrail, Mısır ve Suudi Arabistan arasında yeni bir askersel pakt kurmaya, Basra körfezine son derecede geniş askersel ve nükleer güçler yağmaya * henüz ortada "Afganistan sorunu" masalı icat edilmeden önce başlamadı mı?

Bunlar gerçeklerdir. Emperyalistler, şimdi bu gerçekleri halkların gözüne anti-sovyetizm tozu serperek gizlemeye çalışıyorlar. Onların amacı, yeniden "soğuk savaş" dönemine dönmektir, barış güçlerine ~~xxxx~~ karşı üstünlük sağlamaktır, ~~Amerikan emperyalizminin~~ serüvenci silahlı girişimler, hegemonyacılıktır. İşte, tüm eylemlerimiz, emperyalistlerin bu amaçlarına ulaşmasını engellemek amacına yönelmeli, soğuk savaş dönemine dönülmesine izin verilmemelidir.

Dinleyici mektupları:

13 Ocak 1980 D.

"TKP'nin Sesi"

Politik özgürlükler

Her toplumun bir sistemi vardır. Bu sistem nasıl bir sistemdir ? Bu sistem ya kapitalist, ya da sosyalist sistemdir. Sosyalist sistemde politik özgürlükler gerçekleştirilmiştir..

İnsanın insan tarafından sömürüldüğü kapitalizm de bir sistemdir. Burada egemen olan burjuvazi ve yönetimde olan partileri kendi koşullarında "demokrasi-özgürlük-eşitlik" sorunlarının çözümlendiğini ileri sürerler. Bu savın ardında yatan gerçek nedir ? Bununla burjuvazi ve onun partileri emekçi halka, işçi sınıfına, yoksul köylülere tüm demokratlara baskı-terör,...vb. uygulayarak sömürüyü sürdürürler. Oysa özgürlük ve eşitlik " her toplum ve toplumda her insanın temel hakkıdır. Bu hakların gerçekleşmesi için sömürünün ortadan kalkması zorunludur. Bunun için kapitalist ülkelerde özgürlük adı altında politik özgürlükler ve

eşitlikler baskı,terör altında alınır.

Bunları ülkemize baktığımızda daha açık görebiliriz. Devlet ve organları politik özgürlüklere karşı bir araç haline getirilmiştir.Ulusal eşitsizlikler ortadadır. Ülke tümüyle emperyalizme bağımlıdır(Ekonomik-politik).

Anayasada, yüzeysel formüle edilmiş politik özgürlükler,toplumda varlıklar ve devlet organlarıyla birlikte özellikle ABD emperyalizminin ve işbirlikçi burjuvazinin baskısı ve terörü altındadır. Pratikte de bunun böyle olduğunu herkes görmektedir. Ülkemizde egemen güçler,işçi sınıfının politik örgütü TKP'yi, demokratik örgütleri, sendikaları,gençlik-kadın-köylü örgütlerini ülkemizin geleceğinden her tür baskı yöntemleriyle uzak tutmaya çaba harcamaktadır. Bu çabalarının yeterli olmadığını görünce militarizme-NATO'ya, AET'ye, İMF'ye, ...vb. emperyalist örgütlere yamanıyor. Bunların desteğinde faşizme tırmanmaya çalışıyor. Bu destekle toplum gelişmesi-politik özgürlük ve eşitlikleri her tür

gericilik ve terör yöntemleri, faşist nitelikli yasalar, 141-142 ile engellemeye, var olanları da ortadan kaldırmaya çalışıyor. Baskı-terör ve faşist yöntemlerle engellemeye çalıştıkları politik özgürlüklere ve eşitliklere kısaca göz atalım:

Seçme ve seçilme özgürlüğü, konuşma-toplantı-miting ve gösteri yapma özgürlüğü ve garantisi, basın (yayın-basım) özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü, ülkede yönetime katılma özgürlüğü, yaşam ve sağlık garanti-leri, özgür inanç, ulusal eşitlik, irade beyanı,...özgürlük ve eşitliklerdir. Bu sorunlara yanıt aradığımızda hemen görüyoruz ki burjuvazi ve onun sistemi politik özgürlük ve eşitliklere düşmandır. Ülkemizde, bu düşmanı yenecek güçler vardır.

İşçi sınıfımız ve onun politik örgütü TKP, politik özgürlük ve eşitliklerin egemen güçlerin ve onların partilerinin baskı-terör ve faşist yöntemlerinden kurtarmak ve ülkemizde politik özgürlüklerin gerçekleştirilmesi için savaşım vermektedir. Tüm demokratik güçlerin-yoksul

İşçi - köylü bağlaşıklığı

Sınıf savaşında işçi-köylü bağlaşıklığı, olağanüstü önem taşıyor. Çünkü, her stratejik dönemin temel sorunlarından biri de, köylülükle bağlaşıklığın güçlendirilmesidir. Bolşevik partisinin çeşitli stratejik dönemlerde yükselttiği belgiler bunun kanıtıdır. Lenin ve bolşevikler, Rusya'da burjuva demokratik devrim aşamasında temel stratejik belgi olarak:

- "Hegemon proletarya bütün köylülerle bağlaşıklık içinde pomeşçiklere karşı!"

Sosyalist devrim aşamasında:

- "Hegemon proletarya yoksul köylülerle bağlaşıklık içinde, ortak köylüler tarafsızlaştırılarak sosyalist devrim doğrultusunda!"

Sosyalizm kuruculuğunda temel stratejik belgi olarak ta:

- "İşçi sınıfı yoksul köylülere dayanarak, orta köylülerle bağlaşıklık içinde sosyalizmin kurulması için!" diye vurgulamışlardır.

Lenin'in de belirttiği gibi, "Köylülük devrimin dayanağıdır." Köylüleri devrimin dayanağı yapan sadece köklü tarımsal dönüşümler değil, onların uzun vadeli çıkarlarıdır. Partimiz gerek Konferans belgelerinde ve gerekse Programımızda işçi-köylü bağlaşıklığına geniş yer vermiştir. Yoksul köylüleri, tarım emekçilerini örgütleme, onları örgütlü savaşa çekme, köylülerle savaş birliğini, bağlaşıklığını güçlendirmeyi komünistlerin önüne ödev koymuştur.

Oportünizm köylülüğün devrimdeki rolünü yadsıyor. Troçku ,köylüleri "gerici ve sosyalizme karşı" bir sınıf olarak nitelendiriyordu. Günümüzde bazıları da, bol "devrim" lafı geveleyip, oportünistliklerini saf hamur kağıt üzerine dökerken köylüden tek kelime etmiyorlar.

Köylülük yarı-proleter elemanlarıyla küçük burjuvaziye kapsıyor ve bu da onu dönem dönem kararsız hale getirmektedir. Ancak köylülerin kararsızlığı burjuvazinininkinden kökten farklıdır. Çünkü onun çıkarları, köy ağalığının, derebeylik ilişkilerinin muhafaza edilmesinden çok, bu

mülkiyet biçimlerinin ortadan kaldırılmasını gerektiriyor. Büyük toprak sahiplerinin elinden alınan toprakları ortak işleyip, ürünün ortak paylaşımı başladığında, bu çıkarları burjuvaziye karşı ortaklaşa savunma biçimleri de gelişecektir.

Oportünistler bu sınıfın savaşa çekilmesini, savaş bağlaşıklığının pekiştirilmesini atlıyorlar.

Programımızda yer alan demokratik toprak reformu sosyalist devrimde işçi-köylü bağlaşıklığının ana dayanağı olacaktır. Günümüzün ödevi ise, komünistlerin köylümüzün yanında onun en büyük destekçisi olma, savaşa öncülük etme ödevidir. Komünistler bu onurlu ödevi yerine getirme yolundan yürüyorlar.

İşçi sınıfının sanatı üstüne

İşçi sınıfı işte böyle günlerde doğurur kendi öz sanatını. Ve böyle günlerde, bizden yana olan tüm olguları, açık, berrak bir şekilde serer gözlerimizin önüne. Kim anlatır ? 1979 ,14 Ekim seçimlerini, o anlatmazsa. Şişli mitinginde kucaklarında bebeleriyle gelen anaları, "Faşizme geçit yok!" diye güçlü haykırışlarını yığınların kim anlatır? "İşçi sınıfının partisinin katılmadığı bir seçim demokratik olamaz" diyen. Ulusal güçlerin savaş ve eylem birliğini savunan demokratlarımızın bu içten çabalarını, geleceğin toplumuna kim anlatabilir. Bu eylemlerin, yarının birer tarihsel belgesi olduğu hiç bir zaman akıldan çıkarılmamalıdır.

Burjuva basını, sermaye güçlerinin gözlerine taktığı, kara, çatlak gözlüklerle, zaten şaşkınlıkla bakıyor olaylara. Onlar daha dün, yurdun çeşitli bölgelerinden Ankaraya doğru, faşizme karşı dirençlerini dile getirmek için yürüyen 500'e yakın kahraman, cesur emekçi ve işçi

kadınlarımızı da görmemişlerdir. Onlar, 18-26 Ağustastaki 50'ye yakın ilimizden yükselen "MHP ve ÜGD kapatılsın, faşist yuvalar dağıtılsın!" "Can güvenliği istiyoruz!" seslenişlerini de duymadılar.

Sıkıyönetimlerle, ilerici güçlerin sesini kısmaya çalışan bi işbirlikçi, faşizm özlemcilerinin karşısında susacakmıyız. Bizim emekçi ve yurtsever halkımızın kültür ve geleneklerini bu işbirlikçilerin kalemşörleri daha ne kadar tahriz edeceklerdir. İşçi sınıfı artık inatla haykırmak zorundadır. O da kendi sanatını, ve kendi sanatçısını, kendi ozanını yaratmalıdır. O sınıf ki Orhan Kemaller yetiştirmiş. Nazımlar yetiştirmiştir. Çünkü onun ezgisini ancak o dile getirebilir. 23 bin oyla 24 Ekim seçimlerinde, bir alternatif olma yolunda yükselen işçi sınıfımız, onun özverili savaşmaları bizim ilham kaynağımız olmalıdır."...